

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța, împotriva deciziei din 10 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Veronica Margină împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea refuzului ilegal și obligarea de a achita îndemnizația pentru îngrijirea copilului minor,

c o n s t a t ă :

La data de 11 noiembrie 2015, Margină Veronica s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (MAI), contestând refuzul Direcției generale economie și finanțe a MAI de a-i stabili, calcula și achita îndemnizația pentru creșterea copilului minor, Margină Evelina, pînă la vârsta de 3 ani, refuz exteriorizat prin scrisoarea nr. 15/4- M-197/15 din 23.10.2015.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, este căsătorită cu Margină Andrian. Din căsătorie, la data de 10.08.2015, s-a născut fiica Margină Evelina. Reclamanta nu este încadrată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului, care este polițist și deține funcția de șef adjunct al Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al MAI, în grad special de colonel de poliție.

Astfel, în temeiul art.37 alin.(4) al Legii privind activitatea Poliției și statutul polițistului, la data de 21.10.2015, reclamanta s-a adresat Direcției Generale Economii și Finanțe a MAI cu cerere privind stabilirea, calcularea și achitarea îndemnizației pentru creșterea fiicei Margină Evelina, pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, de la locul de serviciu al soțului Margină Andrian. Însă, cererea respectivă a fost respinsă, pe motiv că obligația de a plăti îndemnizația pentru îngrijirea copilului este pusă în sarcina Casei Naționale de Asigurări Sociale. Refuzul MAI în acest sens reclamanta îl consideră ilegal și neîntemeiat, deoarece pîrîtul încalcă dreptul reclamantei de a beneficia de îndemnizația pretinsă, iar motivele de refuz nu au suport legal, deoarece, potrivit

legislației în domeniul asigurărilor sociale, reclamanta nu are obligația de a contribui la bugetul asigurărilor sociale de stat și respectiv nu se consideră ca asigurată prin intermediul bugetului asigurărilor sociale de stat. Or, angajații poliției sunt persoane asigurate de stat și se bucură de dreptul la îndemnizații din fondurile de asigurări sociale.

Solicită reclamanta obligarea MAI la plata îndemnizației pentru îngrijirea copilului Margină Evelina, născută la 10.08.2015, lunar câte 30 % din salariul mediu.

Prin hotărîrea din 18 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral: a fost recunoscut ca fiind ilegal refuzul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne nr.15/4-M-197/15 din 23 octombrie 2015 privind stabilirea, calcularea și achitarea lui Margină Veronica a îndemnizației pentru creșterea copilului Margină Evelina până la vârsta de 3 ani; a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne la plata în beneficiul Veronicăi Margină a îndemnizației pentru îngrijirea copilului Margină Evelina, născută la 10 august 2015, lunar câte 30% din salariul mediu al soțului Margină Andrian Petru, pe parcursul a 3 (trei) ani de la nașterea copilului Margină Evelina, începând cu 10 august 2015 pînă la 10 august 2018.

Prin decizia din 10 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Ministerul Afacerilor Interne și a fost menținută hotărîrea din 18 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 14 iulie 2016, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău,

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legislația și nu a luat în considerare argumentele și probele invocate de către MAI.

Menționează recurentul că instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicînd o lege care nu trebuia să fie aplicată și că instanța de fond a examinat pricina superficial, fără a lua în calcul toate circumstanțele cauzei.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 10 mai 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 13 mai 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 13 iulie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța împotriva deciziei din 10 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală